

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 7 stycznia 2009 r.

w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne

(Dz. U. z dnia 16 stycznia 2009 r.)

Na podstawie art. 60 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób i tryb organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych, jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne poniesionych w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego, treść wniosku o organizowanie robót publicznych, prac interwencyjnych oraz tryb i warunki zawieranych umów z uprawnionymi pracodawcami.

§ 2. Prace interwencyjne nie mogą być organizowane przez pracodawcę w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu art. 1 pkt 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3), zwanego dalej "rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/2008", oraz Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2).

§ 3. Prace interwencyjne nie mogą być organizowane przez pracodawców będących:

- 1) partiami lub organizacjami politycznymi;
- 2) posłami lub senatorami na potrzeby biur poselsko-senatorskich;
- 3) organizacjami związków zawodowych, z wyjątkiem upoważnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy związkowych biur pracy oraz klubów pracy;
- 4) organizacjami pracodawców, z wyjątkiem upoważnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy biur oraz klubów pracy;
- 5) urzędami naczelnymi i centralnymi organów administracji państwowej;
- 6) kościołami lub związkami wyznaniowymi, z wyłączeniem osób prawnych i jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.³⁾);
- 7) przedstawicielstwami państw obcych.

§ 4. Organizator robót publicznych może wskazać pracodawcę, u którego będą wykonywane roboty publiczne. Do organizatora robót publicznych oraz wskazanego pracodawcy przepis § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Pracodawca składa wnioski o organizowanie prac interwencyjnych do wybranego powiatowego urzędu pracy.

2. Organizator robót publicznych składa wnioski o organizowanie robót publicznych do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce wykonywania tych robót.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinien zawierać:

- 1) nazwę pracodawcy ubiegającego się o organizowanie prac interwencyjnych lub organizatora robót publicznych, adres siedziby i miejsce prowadzenia działalności;
- 2) numer identyfikacji nadany w krajowym rejestrze podmiotów gospodarki narodowej REGON;
- 3) numer identyfikacji podatkowej NIP;
- 4) oznaczenie formy organizacyjno-prawnej prowadzonej działalności;
- 5) liczbę bezrobotnych proponowanych do zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz okres zatrudnienia;
- 6) miejsce i rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych, niezbędne lub pożądane kwalifikacje i inne wymogi;
- 7) wysokość proponowanego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych oraz wnioskowaną wysokość refundowanych wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych;
- 8) w przypadku gdy organizator robót publicznych nie będzie jednocześnie pracodawcą dla skierowanych bezrobotnych - wskazanie pracodawcy oraz adresu jego siedziby i miejsca prowadzenia działalności.

4. Pracodawca, o którym mowa w ust. 1, dołącza do wniosku oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w § 2.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do organizatora robót publicznych oraz wskazanego pracodawcy.

6. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku zawierającego informacje, o których mowa w ust. 3, wraz z oświadczeniem, o którym mowa odpowiednio w ust. 4 i 5, powiadamia wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i podjętej decyzji.

§ 6. 1. Starosta zawiera z pracodawcą organizującym prace interwencyjne lub organizatorem robót publicznych, lub wskazanym przez organizatora robót publicznych pracodawcą umowę określającą w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych oraz okres, na jaki zostaną zatrudnieni;
- 2) rodzaj i miejsce wykonywanych prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje bezrobotnych;
- 3) terminy i wysokość refundowanych z Funduszu Pracy przez starostę kosztów wynagrodzeń, nagród i składek na ubezpieczenia społeczne;
- 4) obowiązek informowania starosty o przypadkach wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym.

2. W przypadku gdy organizatorowi robót publicznych zostanie przyznana zaliczka ze środków Funduszu Pracy, o której mowa w art. 57 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej "ustawą", umowa powinna określić termin przekazania zaliczki, nie wcześniejszy jednak niż 5 dni przed terminem płatności, na które jest przyznana, umożliwiającą terminową wypłatę wynagrodzeń skierowanym bezrobotnym i opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne oraz sposób rozliczenia tej zaliczki.

3. Kwota zaliczki, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć należnej organizatorowi robót publicznych kwoty podlegających refundacji za dany miesiąc wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych.

§ 7. 1. Umowa o organizowanie prac interwencyjnych albo robót publicznych powinna zawierać zobowiązanie do zwrotu otrzymanej refundacji kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty udzielonej pomocy od dnia wypłaty pierwszej kwoty udostępnionych środków, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty w przypadku:

- 1) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w § 5 ust. 4 i 5;
 - 2) niedotrzymania warunku wskazanego w § 12 ust. 3 i 4.
2. Jeżeli umowa o organizowanie prac interwencyjnych albo robót publicznych została rozwiązana w trakcie trwania refundacji kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, z uwagi na fakt, iż bezrobotny skierowany przez powiatowy urząd pracy na utworzone stanowisko pracy rozwiązał umowę o pracę z własnej inicjatywy, a brak jest możliwości skierowania innego odpowiedniego bezrobotnego na utworzone miejsce pracy, pracodawca lub organizator robót publicznych, lub wskazany przez niego pracodawca, z którym zawarto umowę, nie ma obowiązku zwrotu refundacji kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne otrzymanych za okres do dnia rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego.
3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym.
4. Umowa o organizowanie prac interwencyjnych może zawierać zobowiązanie do przyznania pracodawcy jednorazowej refundacji, o której mowa w art. 51 ust. 4 ustawy, w wysokości ustalonej w umowie, po spełnieniu warunków określonych w tym przepisie.
5. Pracodawca, u którego skierowani bezrobotni będą wykonywać prace interwencyjne, oraz organizator robót publicznych albo wskazany pracodawca, u którego będą wykonywane roboty publiczne, zawierają z bezrobotnymi umowy o pracę.

§ 8. 1. Umowa, o której mowa w art. 47 ustawy, określa w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych oraz okres, na jaki zostaną zatrudnieni;
 - 2) rodzaj i miejsce wykonywanych prac oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje bezrobotnych;
 - 3) termin i wysokość należnej refundacji z Funduszu Pracy;
 - 4) obowiązek informowania starosty o przypadkach wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym;
 - 5) obowiązek zwrotu wypłaconych kwot refundacji w przypadku wykorzystania środków niezgodnie z umową oraz tryb i termin tego zwrotu.
2. Przepis § 7 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Refundacja kosztów wynagrodzeń, nagród, składek na ubezpieczenia społeczne oraz jednorazowa refundacja składek na ubezpieczenia społeczne, o której mowa w rozporządzeniu, jest pomocą publiczną w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i bardzo niekorzystnej sytuacji określoną w rozdziale I, art. 40 oraz rozdziale III rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

2. Przepisy § 7 ust. 1 pkt 2 oraz § 10-15, dotyczące pomocy publicznej, mają zastosowanie do beneficjentów pomocy w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 585).

3. W przypadku wskazania, o którym mowa w § 4, beneficjentem pomocy jest wskazany pracodawca, jeżeli zgodnie z zawartą umową będzie uzyskiwał refundację kosztów wynagrodzeń, nagród i składek na ubezpieczenia społeczne za skierowanych bezrobotnych.

§ 10. 1. Przez pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji należy rozumieć osobę, o której mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

2. Przez pracownika znajdującego się w bardzo niekorzystnej sytuacji należy rozumieć osobę, o której mowa w art. 2 pkt 19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

§ 11. 1. Kosztami kwalifikującymi się do objęcia pomocą w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i bardzo niekorzystnej sytuacji są ponoszone przez pracodawcę koszty płac nowych pracowników, na które składają się:

- 1) wynagrodzenia brutto oraz
 - 2) opłacone od wynagrodzeń obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne
- za okres 12 miesięcy w przypadku pracowników, o których mowa w § 10 ust. 1, oraz za okres 24 miesięcy w przypadku pracowników, o których mowa w § 10 ust. 2.
2. Maksymalna intensywność pomocy brutto na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i bardzo niekorzystnej sytuacji nie może przekroczyć 50 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą wskazanych w ust. 1.

§ 12. 1. Pomoc w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i bardzo niekorzystnej sytuacji jest udzielana, jeżeli utworzone miejsce pracy powoduje wzrost netto:

- 1) ogólnej liczby pracowników u danego pracodawcy oraz
 - 2) liczby pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej i bardzo niekorzystnej sytuacji
- w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy.
2. Spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie jest wymagane w przypadkach określonych w art. 40 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.
3. Pracownik zatrudniony w ramach pomocy w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji jest uprawniony do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres 12 miesięcy, a pracodawca może rozwiązać umowę o pracę tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.
4. Pracownik zatrudniony w ramach pomocy w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji jest uprawniony do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres 24 miesięcy, a pracodawca może rozwiązać umowę o pracę tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.
5. W przypadku niedotrzymania warunku określonego w ust. 3 i 4 zwrot, o którym mowa w § 7 ust. 1, następuje w wysokości proporcjonalnej do okresu, w którym wskazany warunek nie został spełniony.

§ 13. W przypadku gdy kwota udzielonej pomocy, na podstawie niniejszego rozporządzenia, w jednym roku dla jednego przedsiębiorstwa przekroczy kwotę 5 mln euro, jest konieczne dokonanie indywidualnej notyfikacji planu udzielenia pomocy.

§ 14. 1. Pracodawca zamierzający uzyskać pomoc publiczną składa organowi udzielającemu pomocy oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w rozporządzeniu, o dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej. Pracodawca przedstawia szczegółową dokumentację kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

2. Organ udzielający pomocy informuje beneficjenta pomocy o numerze referencyjnym programu pomocowego.

§ 15. 1. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Wnioski o organizowanie prac interwencyjnych i robót publicznych, uzyskanie jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne poniesionych w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia rozpatruje się na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 kwietnia 2007 r. w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. Nr 76, poz. 510).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej - praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651 oraz z 2008 r. Nr 209, poz. 1316.